

bestemmes det dernæst, at finansiel Støtte, ligeledes efter Anmodning, kan ydes en Stat, naar der foreligger en Strid, der sandsynligvis vil føre til et Brud, naar følgende to Betingelser foreligger: 1) at en af Parterne i Striden har undladt at rette sig efter de Forholdsregler, Raadet har taget til Fredens Bevarelse, og 2) at Raadet derefter finder, at Freden ikke kan bevares paa anden Maade. I begge Tilfælde er det endvidere en Betingelse, at den angrebne eller truede Stat er Deltager i Konventionen, og at den forpligter sig til for sit Vedkommende at lade Striden afgøre ad retlig Vej, ved Voldgift eller enhver anden fredelig Behandlingsmaade, som Raadet finder egnet; hertil kommer, at den erklærer sig villig til at rette sig efter de midlertidige Forholdsregler, Raadet maatte anbefale. Alle Raadets Beslutninger i Henhold til Artiklerne 1 og 2 skal være enstemmige, bortset fra de stridende Parters Stemmer. Endvidere gælder den Undtagelse fra det almindelige Princip, hvorefter ethvert Forbundsmedlem, som ikke er repræsenteret i Raadet, skal indbydes til at sende en Repræsentant til at deltage i Behandlingen af Spørgsmaal, der særlig vedrører dette Forbundsmedlems Interesser, at denne Bestemmelse, naar Raadet forhandler om at yde finansiel Støtte, ikke skal kunne paaberaabes af et Forbundsmedlem blot i Kraft af, at vedkommende er almindelig eller speciel Garant.

Den finansielle Støtte, der ydes en Stat, bestaar i, at de Regeringer, der er Deltagere i Konventionen, som almindelige eller særlige Garanter, garanterer for den regelmæssige Betaling af Renter og Afdrag paa Laan, der optages i Henhold til Konventionens Bestemmelser. Der fastsættes et Maksimum af 100 Mill. Guldfrancs som det Beløb, de aarlige Betalinger af Renter og Afdrag højst maa udgøre, hvis alle Forbundets Medlemmer slutter sig til Konventionen; de almindelige Garanters største aarlige Forpligtelse udfindes ved at fordele de 100 Mill. Guldfrancs paa Forbundsmedlemmerne efter den Fordelingsskala, der anvendtes ved Fordelingen af Forbundets Udgifter paa de enkelte Medlemmer den 1. Januar 1930 (Artikel 7). I et Bilag til Forslaget findes den den 1. Januar 1930 anvendte Fordelingsskala for Fordelingen af Forbundets Udgifter; det ses heraf, at Danmark ud af 986 Enheder svarer 12 Enheder, følgelig vil den aarlige Maksimumsforpligtelse,